

tes, naar de uddeler Varer udenfor Medlemmernes Kreds. Jeg synes, det er en stor Uretfærdighed overfor den øvrige Handelsstand her i Landet. Jeg forstaaer ikke Brugsforeningernes Stilling. De vil i Virkeligheden staa sig bedre ved at lade sig beskattes. En Del af den Brod, som mange Steder er imod dem, vil derved falde bort. Jeg vil derfor meget anbefale, at der bliver indsat en Bestemmelse om Brugsforeningers Skattepligt, og jeg haaber her at have Tilslutning fra det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), den ærede Formand for Venstrepartiet her i Tinget, idet han jo i Skattelovkommissionen har tiltraadt den Tanke og været enig med de andre Medlemmer deri, at Brugsforeningerne burde beskattes. Jeg saa ogsaa meget gerne, at Beskatningen af Andelselskaber blev udvidet noget mere, end sket er. Det er jo ganske vist altid en Begyndelse, en Begyndelse, som maaske kan være nødvendig, fordi det blev bestemt i Statsskatteloven, at den Del af deres Virksomhed, der hidrører fra Handel fra Butik, skulde beskattes, men jeg synes, at der burde være fuld Skattepligt for Andelselskaber ligesom for Aktieselskaber. Medens jeg altsaa kan udtale min Tilfredshed med de to første Punkter, maa jeg udtale en Beklagelse af, at dette Punkt ikke er kommet med, og jeg maa haabe, at en Bestemmelse i saa Henseende maa komme ind under Udvalgsarbejdet.

Jeg kan være enig med de to ærede foregaaende Talere i det uheldige i at forhøje den Procent, hvormed Indkomsten nu kan forhøjes. Jeg mener, at man ikke bør gaa til at forhøje yderligere, end det nu er Tilfældet, nemlig med 25 pCt. Muligheden for en yderligere Nedsættelse kan der maaske være nogen Grund til, hvis man ikke vil gaa over til at forandre det frie Skøn, hvad Skattelovkommissionen ikke mente, man godt kunde gøre. Men jeg synes ikke, der er nogen Grund til at gaa ud over en Forhøjelse med 25 pCt. Jeg tror, man skal være meget varsom med at gaa videre.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne rette en Henstilling til den højtærede Minister, om det ikke kunde tænkes, at vi samtidig med, at vi har den kommunale Skattelov til Behandling, kunde naa til en Forandring med Hensyn til Appellen for Erhvervskommuneskatten. Som man vil erindre, blev der fra en vis Side under Behandlingen af Statsskatteloven rejst Spørgsmaal om, om ikke Sager vedrørende

Erhvervskommuneskatten kunde henlægges under Landsoverskatteraadet. Dette blev i sin Tid nedsat, fordi man fra forskellige Sider havde klaget over, at der kom forskelligartede Afgørelser rundt om fra de 20 forskellige Overskatteraad angaaende den samme Sag. Men gælder det ved Statskatten om at faa en ensartet Afgørelse, gælder det endnu mere angaaende Skatten til Erhvervskommunen. Det er nogle af de vanskeligste Klager at behandle. I 1913 vilde man ikke inddrage disse Sager under Landsoverskatteraadet, men der blev nedsat et saakaldt Udvalg for at behandle Erhvervskommunebeskatningen, et Udvalg, der imidlertid gælder for hvert Amt, og hvor man altsaa lige saa godt kan faa forskelligartede Afgørelser, som man tidligere kunde faa med Hensyn til Statsskattesager. Jeg maa derfor meget henstille, at Landsoverskatteraadet bliver Appelinstant for Sager vedrørende Erhvervskommuneskatten. Det blev i sin Tid sagt, at Landsoverskatteraadet vilde faa saa meget at gøre, at det ikke kunde tage disse Sager; men efter hvad jeg har erfaret, tror jeg ikke, at der fra Raadets Side er det mindste i Vejen for at lægge disse Sager hen under det.

Der er endnu et Par Smaating, som jeg gerne lige vil omtale.

§ 21 handler om, at naar Skatten til Kommunen ikke betales til den bestemte Tid, er den kommunale Bestyrelse berettiget til at fordre $\frac{1}{2}$ pCt. Rente maanedlig, altsaa en Art Straffebestemmelse. Jeg vil gerne henstille, om man, saaledes som det ogsaa var paa Tale under Statsskatteloven, ikke kunde faa Ret til at lægge Beslag paa Lønnen, naar Kommuneskatten ikke bliver betalt. Der er mange Eksempler paa, at Folk unddrager sig atj betale Kommuneskatten, og ved Udpantningen viser det sig, at de intet har, men de hæver deres Løn hver Uge. Jeg tror, at det vilde være heldigt, om man overfor disse Personer, der ligefrem gør sig en Ære af at unddrage sig deres Skattepligt, kunde faa Lov til at beslaglægge deres Løn hos deres Arbejdsgiver.

Ogsaa i § 22 findes der en Straffebestemmelse. Det hedder, at den, der i svingagtig Hensigt til nogen af de skattemæssige Myndigheder meddeler urigtige, ufuldstændige eller vildledende Oplysninger om sin Indkomst eller om andre Forhold, der kunde have Indflydelse paa Beregningen af Skatten, straffes paa den eller den Maade. Men der er et Forhold, som jeg ogsaa mener bør være strafbart og muligt